

هرچه در زبان فارسی سرمایه گذاری کنیم، باز هم کم است

شناسه خبر : ۱۳۹۷۸۱ پنجشنبه ۲ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۹:۱۳

تجمع و عشق و دوستی ایرانیان در آغاز سال نو، بر سر مزار حافظ و شاعران دیگر زبان فارسی، در میان همه اقوام و زبان‌های ایرانی جریان دارد و ترک و کرد و بلوچ و فارس زبان در دوست داشتن بزرگان این زبان به یک اندازه سهمینند.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر، در آغاز سال ۱۴۰۳ خورشیدی، تصویری که بسیار در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی دست به دست شد، گردهمایی انبوهی از مردم در لحظه آغاز سال بر سر تربت خواجه شمس الدین حافظ شیرازی و تحویل سال در این مکان فرهنگی بود.

البته که آرامگاه حافظ نه فقط امسال بلکه هر سال در لحظه آغاز سال نو، شاهد حضور جمع انبوهی از مردم بوده است و

البته این انبوهی و تراکم جمعیت گاه حتی به مجموعه آرامگاه هم خساراتی وارد کرده است ولی این سالها به لطف شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های نوین، این تصویرها بهتر و بیشتر دیده می‌شود و به اشتراک گذاشته می‌شود. نکته جالب و دوست داشتنی در این میان این بود که این تجمع و این عشق و دوستی به حافظ و شاعران دیگر زبان فارسی، در میان همه اقوام و زبان‌های ایرانی جریان دارد و ترک و کرد و بلوچ و فارس زبان در دوست داشتن حافظ و مولاناو خیام و نظامی به یک اندازه سهمینند.

پس شعرا آمد و پیش انبیا

فرض کنید به یک خارجی می‌خواهید درباره آیین‌ها و مراسم سال نو توضیح دهید، وقتی که به او بگویید مردم ایران در لحظه تحویل سال نو، علاوه بر حضور در مکان‌ها و حرم‌های مذهبی که آرامگاه امامان و امامزادگان آنان است، بر سر قبر شاعران خود نیز حاضر می‌شوند، احتمالاً شگفت زده خواهد شد. در همه جای جهان، شاعران جایگاهی هم اندازه دیگر هنرمندان دارند، قدر می‌بینند و احترام می‌شوند اما این احترام در حدی نیست که گویا آنان پیامبران قومند یا جایگاهی پس از پیامبران دارند، چنانکه نظامی شاعر بزرگ پارسی گوی گفته بود: پیش و پسی بست صف کبریا، پس شعرا آمد و پیش انبیا.

مردم ایران، و بهتر بگوییم فارسی زبانان، شاعران را رازگوی اسرار جان خود می‌دانند، شاعران در زبان فارسی جایگاهی دارند که هیچ کدام از هم صنفانشان در زبان‌های دیگر به گرد پای آنان نمی‌رسند. مردم فارسی زبان، قرن‌هاست حافظ را تنها شاعری خوش سخن نمی‌دانند بلکه او را آیین رازهای الهی و زبان غیب می‌شناسند. کدام شاعر بزرگی در سراسر جهان، چنین جایگاهی در میان هم زبانان خود دارد؟ مردم کجای جهان در لحظه آغاز سال، بر سر خاک شاعری گرد می‌آیند تا از نفس او و حضورش تبرک بگیرند و سال جدیدشان را خوش کنند؟

نفوذ فرهنگی با کلام شاعران

این پایگاه و جایگاه، فرصت و ثروتی است در برابر ما. در برابر دوستداران فرهنگ و تمدن فارسی و زمینه گسترده‌ای برای ایجاد پیوندهای تمدنی با مردمان کشورهای منطقه و حتی بسیاری از مردم چهارگوشه جهان ایجاد می‌کند که شیفته زیبایی‌ها و کرشمه‌های زبان فارسی و شاعران و ادیبان آن بوده و هستند. ما باید برای معرفی این فرصت به جهان سرمایه گذاری کنیم و زمینه‌های فرهنگی و تاریخی ایجاد چنین جایگاهی را برای شاعران در زبان فارسی فراهم آوریم. دنیا اگر بداند که مردم ایران چرا شیفته شاعرانشان هستند و این شاعران چه گفته اند که همزبانان خود را در ایران، افغانستان، تاجیکستان و فارسی دوستان در کشورهای بسیاری در شبه قاره، آسیای میانه و حتی اروپا و شرق دور، مست و

مدهوش کلمات خود کرده اند، زمینه‌های نفوذ فرهنگی و فکری ایران در همه جهان فراهم می‌آید. هرچه در ادبیات فارسی به عنوان یکی از مؤلفه‌های اصلی هویت ملی ایرانیان و یکی از پایه‌های نفوذ تمدنی ایرانیان در طول قرن‌ها سرمایه گذاری کنیم و مردمان جهان را بیشتر با زیبایی‌ها و شگفتی‌های این زبان و گویندگان و نویسندگان آشنا کنیم، دایره علاقه به ایران به عنوان یکی از جایگاه‌های اصلی تمدنی در دیروز و امروز و البته فردای جهان، وسیع تر خواهد شد.

انتهای پیام/

انتهای پیام/